

Konečně je jasno: Zdivočení Šumavy, je požadavek Hnutí DUHA a „bezzásahové“ skupinky kariérních pracovníků k zajištění komerčního území „divočiny“

Komentář k článku J. Bláhy: Zdivočení Evropy

„Zdivočení Evropy“ je název článku předního exponenta Hnutí Duha MVDr. Jaromíra Bláhy v Ekolistu XI / 2013. V říjnu 2013 se uskutečnil 10. kongres o divočině ve španělské Salamance. Toho se virtuálně zúčastnil také komisař EU pro životní prostředí Janez Potočnik a český protagonista divočiny v EU Ladislav Miko a zřejmě i ústav CzechGlobe AV ČR - Centrum výzkumu globální změny, které si nedávno objednalo studii od britské konzultační společnosti EFTEC (Economics for the Environment Consultancy) k podpoře rozšiřování divočiny Šumavy vyčíslením přínosu pro biodiverzitu a ekosystémové funkce. Ale právě ekosystémové služby a biodiverzita jsou fatálně likvidovány „násilně“ prosazovanou výrobou virtuální divočiny proti vůli většiny obyvatel. **Požadovaný rozpad (disturbance) zkulturněných hřebenových smrčín Šumavy, který „nejrychleji obnoví přírodní společenstva“ způsobuje nejen rozsáhlé škody, ale zejména trvalé snižování přírodních hodnot.** Děje se tak v rozporu nejen s vyhlášenou Evropsky významnou lokalitou, ale zejména potřebami vyhlášené mezinárodní Biosférické rezervace UNESCO (která sleduje harmonické extenzivní využívání BR místními obyvateli). Likvidací zelených lesů dochází např. ke sníženému omezováním větrného proudění a tím k vysušování Šumavy a zániku nejcennějšího potenciálu živých rašelinišť, dále k nepříznivému narušování vodní bilance vč. zhoršování kvality vod a to v rozporu s vyhlášenou Chráněnou oblastí přirozené akumulace vod. Dále dochází k zásadnímu zhoršování a extrémizaci klimatu, tristnímu snižování ukládání uhlíku, ale i rychlému snižování biodiverzity druhové a biotopové. ale i k likvidaci generacemi chráněných pralesových lokalit.

Hlavní problematikou konference byla záchrana divoké přírody v Africe, Jižní Americe a Asii před nekontrolovanou těžbou dřeva, příp. rozsáhlou těžbou nerostů, ale i záchrana populací vzácných zvířat před pytláky. V Evropě jsou významné přírodní plochy zejména ve Skandinávii a východní Evropě. V článku se konkrétně uvádí, že **„hlavním nástrojem obnovy divočiny jsou přírodní procesy a návrat klíčových druhů: kůrvec, laviny, pastva divokých zvířat, požáry a další tzv. disturbance“** (pozn: chybí vichřice a válečné rozvrácení). Tedy zjednodušeně: zlikvidujeme staré pořádky a rozsáhlou spouští nastolíme přírodní řád pod heslem „příroda si sama pomůže“ – jak jednoduché. Pro všechny ideologie (včetně dvou předchozích, které si mnozí ještě pamatují) jednoduchými hesly podminíme davovou psychózu k prosazení zločinných záměrů. Pan Bláha byl údajně pozván do fóra konference, aby dle svých slov sdělil „jak regionální politikové podporování kmotry se předhánějí s Podivným ministerstvem životního prostředí kooperujícím se Zemanovým Hradem a záhrobím ODS o to, kdo lépe zlikviduje divočinu v Národním parku Šumava ve prospěch developerů a těžbařských firem“. Nad sdělenými „zkušenostmi byl údajný podiv, neboť ČR měla dosud v ochraně přírody velmi dobrý kredit a historii, některé pralesy začala chránit už v polovině 19. století.“ Skupinka protagonistů divočiny chce navrátit divokou přírodu do střední Evropy – a to v ČR a Německu (zatím zřejmě Šumava), Slovensku a Polsku (zatím zřejmě TANAP) a Rakousku (Kalkalpen). Uvedený zájem musí však být ale dobrovolný a je nevymahatelný. U nás vznikl marketingový projekt „Divoké srdce Evropy, resp. výroba nejrozsáhlejší virtuální divočiny mezi Atlantikem a Uralem“. *Po předchozím totálně neúspěšném požadavku EU zastavit pokles biodiverzity, resp. vymírání druhů do roku 2010 byl požadavek prodloužen do roku 2020 (EU Biodiversity Strategy to 2020)* – prosté vysvětlení spočívá v opouštění pastvy v evropských horách. Přestože výroba divočiny v kulturních zcivilizovaných územích je požadována i některými „vědci“, jedná se pouze o ideologický požadavek, vědecky nedoložený, natož „vyzkoušený“.

Rozsáhlá analýza Šumava a její perspektivy I.,II., zpracovaná kolektivem autorů, dokládá, jak uskutečňovaná bezzásahová ochrana trvale snižuje tamní biodiverzitu, která vznikla právě díky extenzivnímu využívání zkulturněné přírody, která vyžaduje blokovanou sukcesi a asistenční ekosystémovou pomoc vycházející z ekologických vazeb, principů a zákonitostí. Tato skutečnost je doložena z celého světa, kde po opuštění obhospodařování přednostně nastupují invazní a expanzivní druhy a patogeny.

Mluvčí Hnutí Duha k prosazení bezzásahovosti dlouhodobě používají dvě taktiky:

- vyhrožování *co vše se stane, když nebude podle nich,*
- slibování, *co vše získají obce, lidé, turisté a příroda, když bude podle nich,*

obojí však neopodstatněně, s uváděním řady fabulujících čísel. Přesto však dobře ví, že jakákoliv developerská výstavba a investiční aktivity podléhají přísnému územně plánovacímu řízení a posouzení SEA. Slibované hmotné i nehmotné zisky jsou pouze virtuální, prokázané škody jsou rozsáhlé, přičemž Šumava je stále více ohrožena, neboť se stává „odcivilizovaným“ přírodně a lidsky „vybydleným“ územím. Na Šumavě dochází k trvale neudržitelnému vývoji nejen environmetálnímu, ale i ekonomickému a sociálnímu. V současné Šumavě už není téměř do chránit, přesto je tvrdošíjně stále více uzavírána pro místní obyvatele a turisty (zástupným důvodem je tetřev, donedávna ještě lovný pták, dnes vzhledem k oteplování ustupující na sever). Avšak p. Bláha uvádí pro podporu ekonomických pohledů, že za pozorování divokých zvířat, např. medvěda se platí 120 – 270 eur, přičemž organizace Rewilding Europe u oblastí divočiny zřizuje ubytovací kapacity a restaurace, z jejichž příjmu se realizují další projekty. Takže skládačka z puzzlí je dokončená - na Šumavě zřídíme dostatečně rozsáhlou virtuální divočinu – alespoň 75 % plochy NP (s přiřazením podstatné části CHKO), dovezeme medvědy a vlky, bohaté Bavorsko vybuduje na okraji rekreační rezorty pro VIP návštěvníky (potřebné je uvést, že i NP Afriky umožňují bohatým klientům žádanou trofejní loveckou kořist).

K prosazení dílčích cílů Hnutí Duha jako „předvoj“ podle okamžité situace strategicky vysílá své „lidové milice“ - placené, nezkušené, naivní mladé lidi „*k zajištění pomoci ohrožené přírodě*“, dále sofistickovanou mediální propagaci masivně připravuje vhodné společenské klima a konečně „vědecký zadní voj“ tvoří skupinka kariérních ideologů divočiny, která v kulturním civilizovaném území Šumavy naordinovala bezzásahovou výrobu bezzásahové divočiny – což takto na světě nikde nefunguje. Minulé generace, jež vytvořily kulturní Šumavu se obrací v hrobě nad záměrným rozšiřováním hlavního škůdce zelených lesů – kůrovce. Ideologie výroby bezzásahové divočiny v kulturních územích je stejně nebezpečná a škodlivá jako ideologie náboženské sekty rastafariánství příslušníků hudby regge na Jamajce, požadující pro lidi pouze přírodní procesy.

Kdo zastaví rozsáhlý hazard výroby virtuální divočiny v území kulturních sídel, kulturních travních porostů a polokulturních lesů Šumavy, jež rozsáhle negativně ovlivňují celou ČR ? Zde záměrně nefunguje proklamovaná předběžná opatrnost, vědecky doložená pravdivost, Hodnocení vlivů vynucované bezzásahové koncepce – SEA či nově vyžadované Hodnocení vlivů regulace resp. neregulace – Regulatory Impact Assessment. Zatím se nekontrolovaně dále rozšiřuje „zprivatizované“ území experimentální exteriérové laboratoře několika teoretických biologů, volně přístupná pouze vybrané skupině.

Otázkou je, jak v naší demokracii fungují

- „neustranná“ media, propagující převážně bezzásahovost,
- nezávislé soudy, odkládající desítky žalob na rozsáhlé škody v regionu Šumavy
- MŽP a Správa NPS, které partyzánsky, proti vůli většiny většiny obyvatel rozšiřují I. zóny a neoprávněně vyhláší bezzásahovost.